

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte sin Glæde over, at dette Lovforslag søgte at tilvejebringe en Ordning, hvorefter man i Fremtiden kom bort fra Retten til at udskrive Børn i 13 Aars Alderen. Jeg har paa det Punkt en modsat Opfattelse. Jeg betragter det i det hele taget som noget ret sørgeligt, at man nu for at faa en Skolelov skal begynde dens første Paragraf med en Indskrænkning i de faa Friheder og de faa Rettigheder, som Befolkningen overhovedet har i dette Forhold. Da man i 1855 gennemførte Bestemmelsen om Udskrivningen af Børn i 13 Aars Alderen, vel at mærke, velbegavede, fremmelige Børn, mente Fremskridtsmændene, Venstremændene i det daværende Folketing, at man indførte et Fremskridt, at man handlede i Befolkningens velforstaaede Interesse. Man mente overhovedet den Gang, at man ved Reformer skulde gaa i Retning af at skabe større Myndighed, større Rettigheder for Befolkningen. I vore Dage gaar man noget i en anden Retning; man skaber større og større Myndighed gennem vore Love for Administrationen, medens Befolkningens Ret og Indflydelse snarere bliver mindre, end den bliver større. Men at man nu med Folketingets Billigelse — thi Folketinget har jo ved sit Flertal vedkendt sig dette Standpunkt, og der er intet ved den Sag at gøre — gaar til at ophæve Retten for Kommunerne paa Landet og i Byerne uden for Kjøbenhavn til at udskrive Børn i 13 Aars Alderen, faar et grelt Udseende, naar man lader Kjøbenhavns Skolebestyrelse beholde denne Ret. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at denne Bestemmelse om at ophæve §§ 3 og 4 i Loven af 2den Maj 1855 kun gælder Landet. Der staar nemlig i Lovforslagets § 34 følgende: „Til Kjøbenhavns Kommune, for hvilken nærværende Lovs Bestemmelser ikke i øvrigt ere gældende“ . . . osv. Dette viser, at alle Bestemmelser i denne Lov, naar undtages Bestemmelsen i den nævnte Paragraf, der sigter til de berømte 170,000 Kr., slet ikke vedrører Kjøbenhavn, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at man, naar denne Lov vedtages, som den foreligger, i Kjøbenhavn fremtidig har Ret til at udskrive Børn i 13 Aars Alderen, medens man mister denne Ret uden for Kjøbenhavn. Det ser for mig højst besynderligt ud. Det er maaske Meningen, at det skal være saaledes. Jeg ved det ikke rigtig, men jeg tror ikke den ærede Minister, hvis der bliver Spørgsmaal om denne Sag i Fremtiden, vil kunne fortolke

Loven anderledes, end jeg mener, den vil blive fortolket og kan blive fortolket. Man vil med Rette spørge, om det er, fordi det gamle Ordsprog: „Der er Forskel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager“, skal hævdes, at man i Kjøbenhavn vil bibeholde en Ret, som man ikke længere tør betro det øvrige Land. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen), vilde med Hensyn til Spørgsmaalet om Udskrivning af Børn i 13 Aars Alderen fremhæve sig selv som et sørgeligt Eksempel paa, hvorledes denne Ret kunde misbruges. Jeg synes, det ærede Medlem her er mere beskeden, end han ellers plejer at være. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem staar her mellem sine Kolleger som et Vidnesbyrd om, hvor uheldigt det er at udskrive Børn i 13 Aars Alderen. Det ærede Medlem følger ret godt med; han har vist, at han indtil det 13de Aar har erhvervet sig et ret godt Grundlag for de Kundskaber, han senere har været i Stand til at modtage, saa det er ikke noget afskrækkende Eksempel, at det ærede Medlem selv beklager sig over at være bleven udskreven ved 13 Aars Alderen. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds beklagede derimod, at man ved denne Lov vilde ophæve Bestemmelsen om, at mindre begavede Børn kunde blive tvungne til at være i Skolen til det 15de Aar. Heri er jeg heller ikke enig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, thi det er dog sikkert en Kendsgerning, at den Omstændighed, at man nu kan tvinge lidet begavede Børn, tungnemme Børn, forsømte Børn, til at sidde i Skolen indtil 15 Aars Alderen, er ikke en Bestemmelse, der har nogen som helst gavnlig Indflydelse paa disse stakkels Børn, tværtimod, det er jo et Slags Straffekompani, man opretter, en Slags sort Kokarde, man sætter paa enkelte saadanne Børn, og man kan være overbevist om, at er et Barn af Skolekommissionen dømt til at skulle blive i Skolen ud over 14 Aars Alderen, da dette Barns jævaldrende gaa ud af Skolen, saa vil dette Barn staa som et Skumpelskud blandt Kammeraterne og vil, hvor lidet begavet det end er, have Følelsen deraf; derfor tror jeg, det er Ret at ophæve denne Bestemmelse, men om den ogsaa ophæves for Kjøbenhavns Vedkommende, det tvivler jeg om, thi Kjøbenhavn vedbliver fremdeles, saa vidt jeg skønner, at beholde de tidligere Bestemmelser herom. Det er kun Landboerne, der skulle høre Orden, fordi man ikke har den Tillid til dem, at de ville bruge disse